

Sygn. akt: XU-326/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 lutego 2013r. we W.

sprawy z odwołania **J. Ż.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 09 maja 2012r. znak: O.-07- (...)

w sprawie **J. Ż.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddała odwołanie.
2. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. Akt X U 326/12

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 08 czerwca 2012 r. wnioskodawca J. Ż. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 09 maja 2012 r. znak: O.-07- (...), która odmówiono mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 16 lipca 2010r. Podstawą wydania zaskarżonej decyzji stanowi art.21 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Uzasadniając swoje żądanie wnioskodawca podniósł, iż droga, którą jechał była dopuszczona do ruchu komunikacji zbiorowej, a znak stop i zakaz ograniczania ruchu były wyłącznie przed samym skrzyżowaniem. Natomiast, wnioski opisane w jedynej opinii biegłego oparte były wyłącznie na opisach kierującego drugim pojazdem marki M., który w trakcie zdarzenia był w stanie nietrzeźwości.

W wyniku wskazanego zdarzenia wnioskodawca doznał wstrząsu mózgu z utratą pamięci wstecznej, co nie pozwalało na przedstawienie innej wersji wydarzeń. Co więcej, w dokumentach ze zdarzenia wspomniano jedynie o braku możliwości uniknięcia wypadku, natomiast nie ma informacji o rażącym naruszeniu przepisów, tym bardziej niedbalstwie. Wskutek powyższego dochodzenie przeciwko kierującemu pojazdem marki M. umorzono, a przeciwko wnioskodawcy nie wszczęto z powodu przedawnienia.

Wnioskodawca wskazał, iż nie został ani ukarany, ani skazany prawomocnym wyrokiem sądu w przebiegu całego postępowania.

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 czerwca 2012 r. wniosła o oddalenie odwołania w całości oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona pozwana zarzuciła, iż do zdarzenia doszło wyłącznie z winy wnioskodawcy, który jadąc drogą nr (...) od strony miejscowości R. P. w kierunku miejscowości P. na skrzyżowaniu drogi (...) z drogą w budowie nie zastosował się do znaku drogowego B-1. Wbrew znakowi zakazu ruchu pojazdu w obu kierunkach, wyjechał na skrzyżowanie, na którym nie ustąpił pierwszeństwa, zjechał drogę i doprowadził do zdarzenia z prawidłowo jadącym samochodem ciężarowym.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 09 maja 2012 r. znak: O.-07- (...) odmówił przyznania wnioskodawcy jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, uzasadniając, iż do zdarzenia doszło wyłącznie z winy wnioskodawcy wskutek rażącego naruszenia przepisów dotyczących ruchu drogowego.

Dowód: Akta odszkodowawcze strony pozwanej.

W dniu 16 lipca 2010 r. wnioskodawca rozpoczął swoją pracę w domu, tj. wykonał ona czynności biurowe, sprawdził pocztę elektroniczną, wykonał zdjęcia swojego sprzętu elektronicznego należącego do firmy (...) sp. z o.o. w celu wysłania ich do Centrali firmy.

Po wykonaniu wskazanych czynności udał się do samochodu służbowego, nr rej. (...), i rozpoczął podróż na umówione spotkanie w P..

O godzinie 06:50 na skrzyżowaniu drogi w budowie należącej do obwodnicy autostradowej (nieoddanej do użytku) z drogą nr (...) na trasie R. P. – R. P. w gminie D. doszło do kolizji drogowej z udziałem wnioskodawcy i A. J., kierowcy samochodu ciężarowego marki M. o nr rej. (...).

Dowód:

Akta dochodzenia Ds 24/12

Akta odszkodowawcze strony pozwanej

Przesłuchanie wnioskodawcy (k. 21)

Zeznania świadka A. J. (k. 32-33)

Samochód ciężarowy marki M. jechał z prędkością 80km/h w kolumnie czterech pojazdów wywrotek jako ostatni. Odstępy między pojazdami wynosiły szacunkowo 100-150 m.

Rozpędzony samochód osobowy marki T. wjechał pomiędzy trzecią a czwartą wywrotkę, ale prosto pod koła tej ostatniej. Zanim nastąpił kontakt obu pojazdów kierujący M. zdołał zmniejszyć prędkość do 70 km/h.

Wnioskodawca zlekceważył znak zakazu ruchu B-1 oraz znak STOP B-20, wjeżdżając na teren budowy z wrzuconym czwartym biegiem, poruszając się przy tym z szacowaną prędkością co najmniej 70 km/h.

Droga, którą poruszał się wnioskodawca była prawidłowo oznakowana, natomiast administrator budowy nie określił dopuszczalnej prędkości na terenie budowy autostradowej obwodnicy.

Dowód: Opinia biegłego sądowego z zakresu techniki drogowej(k.

45-51)

Po zdarzeniu wnioskodawca stracił przytomność, którą odzyskał w Wojewódzkim Szpitalu (...) we W., ul. (...). Na miejscu wykonano szereg badań, w tym tomografię głowy bez kontrastu, RTG barku, klatki piersiowej, obojczyka

i kręgosłupa szyjnego oraz zdiagnozowano złamanie obojczyka prawego w połowie długości trzonu z odłamami złamania ustawionymi prawie w osi, złamanie prawej blaszki oczodołowej kości sitowej, wieloodłamowe złamanie ściany przedniej prawej zatoki szczękowej z wgłobieniem fragmentów kostnych do światła zatoki oraz wstrząśnienie mózgu wraz z zanikiem pamięci wstecznej.

Dowód:

Dokumentacja medyczna

Przesłuchanie wnioskodawcy (k. 21)

Kierowca (...) w chwili wypadku był w stanie nietrzeźwości. Mianowicie, o godzinie 07:40 pomiar wskazał 0,44 mg/l alkoholu, o godzinie 07:55 0,48 ml/l alkoholu, a o godzinie 09:27 wskazał 0,73 promila w wydychanym powietrzu. Jednak nie miało to wpływu na możliwość uniknięcia kolizji.

Dowód:

Opinia biegłego (k. 45-51)

Notatka urzędowa o wypadku (k. 3-4)

Akta dochodzenia Ds 24/12 (załącznik)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie jako oczywiście bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawca wniósł odwołaniem o zmianę decyzji organu rentowego i przyznanie jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy na podstawie art. 11 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego. Zgodnie z brzmieniem wskazanego przepisu ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W zaistniałym stanie faktycznym jako okoliczność bezsporną należało uznać zdarzenie, którego uczestnikiem był wnioskodawca, za wypadek przy pracy. Strona pozwana nie kwestionowała bowiem zasadności uznania wskazanego zdarzenia za wypadek przy pracy, natomiast zarzucała, iż spowodowany on został z wyłącznej winy wnioskodawcy wskutek rażącego naruszenia przepisów dotyczących ruchu drogowego.

W związku z powyższym należało ustalić czy nie zachodzą w niniejszej sprawie negatywne przesłanki do przyznania świadczenia w postaci jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy.

Mianowicie zgodnie z art. 21 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują w następujących okolicznościach:

- 1) gdy wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślne lub wskutek rażącego niedbalstwa,
- 2) gdy ubezpieczony będąc w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych, przyczynił się w znacznym stopniu do spowodowania wypadku.

W wyniku powyższego należało najpierw dokonać oceny okoliczności, które wpłynęły na doprowadzenie do wypadku przy pracy, ustalenia czy wnioskodawca ponosił winę za wypadek, a jeśli tak to czy była ona wyłączna oraz ustalenia czy naruszył on przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia.

Ustawodawca nie sprecyzował dokładnie w jakich okolicznościach zachodzi naruszenie przepisów ochrony życia i zdrowia, a pojęcie rażącego niedbalstwa jest bezspornie pojęciem cennym.

W powyższej kwestii należało posiłkować się orzecznictwem Sądu Najwyższego, według którego „nieprawidłowa technika jazdy samochodem i nienależyta obserwacja drogi, wynikające z nieprzestrzegania przepisów ruchu drogowego, będące wyłączną przyczyną wypadku drogowego mającego charakter wypadku przy pracy, mogą być ocenione jako naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego wskutek rażącego niedbalstwa i stanowić podstawę wyłączenia prawa ubezpieczonego do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego” (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2008 r. II UK 106/08).

Przy zaistniałym stanie faktycznym Sąd nie miał wątpliwości, iż to z wyłącznej winy wnioskodawcy doszło do zdarzenia drogowego. Mianowicie, wnioskodawca zlekceważył znak zakazu ruchu B-1 oraz znak STOP B-20, wjeżdżając na teren budowy nie zachowując elementarnej ostrożności i nie udzielając pierwszeństwa przejazdu będącej w ruchu wywrotce marki M.. Nadto, wnioskodawca mógł uniknąć wypadku poprzez zastosowanie się do znaków drogowych i nie wjechanie w ogóle na teren drogi w budowie, a jeżeli już zdecydował się złamać przepisy ruchu drogowego, to mając tego świadomość, winien był zachować szczególną ostrożność i zatrzymać pojazd lub zmniejszyć jego prędkość, czego jednak nie uczynił.

Warto podkreślić, iż na podstawie zdjęć załączonych do akt dochodzenia ,sygn. akt Ds 24/12, należało uznać, iż droga po której poruszał się wnioskodawca była prawidłowo oznakowana i nie było możliwości nie zauważenia znaku zakazu ruchu B-1 czy znaku STOP B-20.

W zdarzeniu nie można było upatrywać winy kierującego samochodem ciężarowym marki M. przede wszystkim z uwagi na brak ograniczenia, przez administratora budowy, prędkości na budowie autostradowej obwodnicy. Znamionym jest, iż na terenie budowy nie mają zastosowania przepisy Prawo o Ruchu Drogowym, w stosowne przepisy powinny zostać ustalone przez administratora budowy w oparciu o przepisy BHP lub Prawo o Ruchu Drogowym.

Nadto, błędnym byłoby założenie, iż fakt pozostawiania kierowcy pojazdu marki M. w stanie nietrzeźwości w chwili zdarzenia miało jakiegokolwiek znaczenie przy ustaleniu winnego wypadku. Mianowicie, to wnioskodawca pozbawił kierowcę samochodu ciężarowego możliwości uniknięcia zderzenia poprzez sposób w jaki wtargnął na teren budowy, lekceważąc oznaczenia drogowe i nawet nie redukując prędkości.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 sierpnia 1976 r. (III PRN 19/76 OSNCP 1977 z. 3 poz. 55) wyraził pogląd, że przez działanie z rażącym niedbalstwem należy rozumieć między innymi sytuacje, w których poszkodowany pracownik zdaje sobie sprawę z grożącego mu niebezpieczeństwa, gdyż zwykle ono występuje w danych okolicznościach faktycznych, tak że każdy człowiek o przeciętnej przezorności ocenia je jako ewidentne – a mimo to z naruszeniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy naraża się na to niebezpieczeństwo, ignorując następstwa własnego zachowania.

Przy zaistniałym stanie faktycznym Sąd nie miał wątpliwości, iż to z wyłącznej winy wnioskodawcy doszło do zdarzenia drogowego, opierając się m.in. na zeznaniach świadka, które to w pełni korelowały ze zgromadzoną w toku postępowania dowodową dokumentacją, której wiarygodności żadna ze stron nie zdołała skutecznie podważyć.

Mając powyższe na uwadze należało uznać wnioskodawcę za wyłącznie winnego zdarzeniu wskutek rażącego naruszenia przepisów ruchu drogowego. Pozbawiło go to prawa do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego, w tym i jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy o czym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

W związku z powyższym Sąd uznał, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 09 maja 2012 r. odmawiająca wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania na podstawie art.21 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia

W pkt II sentencji wyroku Sad orzekł w oparciu o art. 98 Ustawy o kosztach sądowych w postępowaniu cywilnym, zgodnie z którym sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi wyłącznie Skarb Państwa. Z tym zastrzeżeniem, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych Skarb Państwa nie kredytuje wydatków, lecz ponosi je definitywnie.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji.